

ἀδερφούλλης ὁ, σύννηθ. ὁδερφούλλης Ἡπ. ἄδερ-
φούλλης Κεφαλλ. ἀδερφούλλης Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἄρφούλ-
λης Κύπρ. ὁφούλλης Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Λαγκαδ.) Θηλ.
ἀδερφούλλα ἡ, πολλαχ. ἀδερφούλλα ἡ, κοιν. ἀδερφούλλα
στερελλ. (Αἰτωλ.) ἄδερφούλλα Ζάκ. ἄδερφούλλα Λέσβ.
ἄρφούλλα Κύπρ. ὁδερφούλλα Κῶς ὁφούλλα Πελοπν.
(Αρκαδ. Λαγκαδ.) Οὐδ. ἀδερφούλλι τό, Πελοπν. (Ἀργολ.
ἄ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. ἀδερφός διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -οῦλλης. Τὸ ὁφούλλης - ὁφούλλα συντετμη-
νοὶ ὑποκορ. τύπ. χάριν θωπείας.

1) Ὁ μικρὸς ἀδελφὸς ἔνθ' ἄν. β) Ἀδελφός, θω-
πευτικῶς σύννηθ. : Ἐνα ἀδερφούλλ' - νιὰ ἀδερφούλλα ἔχου, νὰ
ἔς ἀγαπάου; Αἰτωλ. || Ἄσμ.

Ἐθάρεια, ἄρφούλλη μου, πῶς ἤρτες γιὰ καλόν μου
Κύπρ.

Ἡ μέρα ἡ σημερινὴ βασιλείον μοῦ φάνη,
βλέπω τὴν ἀδερφούλλα μου μὲ τὸ χρυσὸ στεφάνι
Νίσυρ.

Νὰ βάλω τὴ ὁδερφούλλα μου, ὁδερφὴ δὲν κάμνω ἄλλη
Κῶς
Γιάτρεψα τὸ ὁδερφούλλη μου, τὰ μάτια καὶ τὸ φῶς μου
Ἡπ.

Νὰ βάλῃς τὴν ἄρφούλλαν σου, ἄρφούλλαν ἔν-ι-βρίσκεῖς
Κύπρ.

Πεθερούλλη μ', ἀδερφούλλη μ', νερὸ γιὰ τὴν ψυχὴ σου
Πελοπν. (Δημητσάν.)

Ἔ τὸ μνημα μ', ἀδερφούλλα μου, μηλίτσα νὰ φυτέψτε
Ἀργολ. Πβ. ἀδερφάκι, ἀδερφέλλι, ἀδερφίνα,
ἀδερφίτσα, ἀδερφόςκας, ἀδερφούδα, ἀδερφούτσι.

2) Φίλος, ἑταῖρος, ἐν προσφωνήσῃ σύννηθ. : Τί λές,
ἀδερφούλλη μου; σύννηθ. Ἐλα δῶ, ὁφούλλη μου Πελοπν.
(Ἀνδρίτσ.) Τί κάνεις αὐτοῦ, ὁφούλλα; Πελοπν. (Λαγκαδ.)
Συνών. ἀδερφάκι 2, ἀδέρφι 3, ἀδερφός 5, ἀδε-
ρφούτσι 2.

ἀδερφούτσι τό, ἀμάρτ. ἀδερφούτσι Μακεδ. ὁδε-
ρφούτσι Μακεδ. (Γκριντ.) ἀφούτδι Τσακων. ὁφούτσι
Μακεδ. (Βλάστ. Σιάτ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. ἀδερφός.

1) Ὁ μικρὸς ἀδελφὸς Μακεδ. Τσακων. : Ἀχ, ἀδε-
ρφούτσι μ'! Μακεδ. 2) Ὁ ἀδελφὸς ἡ ἀδελφή, θωπευ-
τικῶς Μακεδ. (Γκριντ.) : Ἄσμ.

Κ' ἕνας τοὺν ἄλλου ἐλιγι κ' ἕνας τοὺν ἄλλου λέγουν
κρατεῖς καλά, ὁδερφούτσι μου, νὰ μὴ ξιχονριστοῦμι.

2) Στενὸς φίλος, ἑταῖρος Μακεδ. (Βλάστ. Σιάτ.) :
Ἐ, ὁφούτσι μου!

Πβ. ἀδερφούλλης.

ἀδερφούτσικα ἐπίρρ. ἀδερφούτσικα Λεξ. Κομ.
ἀδερφούτσικα Ἡπ. ἀδερφούτσ'κα Ἡπ. (Χουλιαρ. κ.ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀδερφούτσικος.

Δίκην ἀδελφῶν, οἰκειότατα ἔνθ' ἄν. : Πάμε κ'εὶ πέρα
καὶ θὰ περῶμ' ἀδερφούτσικα Ἡπ. Μέραςαν τοὺν βιό τ'ς ἀδε-
ρφούτσ'κα Χουλιαρ.

ἀδερφούτσικος ἐπίθ. Ἡπ. ἀδερφούτσ'κους Ἡπ.
(Χουλιαρ.) Μακεδ. (Βέντσ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐς. ἀδερφούτσικος. Πβ. Χρον. Μορ.
Η στ. 1385 (ἔκδ. JSchmitt) «καὶ εἰπέν του, ἀδερφούτσικε,
ἄφῶν ἐγὼ ἐνεμένω | ἀφέντης εἰς τὰ κάστρη μας κ' εἰς
τοὶ γονικόν μας».

1) Φιλικὸς ὡς ἀδελφὸς Ἡπ. 2) Οὐς., μικρὸς ἀδε-
λφός Ἡπ. (Χουλιαρ.) : Ἐχου ἕνα ἀδερφούτσ'κου. β) Ἀδε-
λφός, θωπευτικῶς Μακεδ. (Βέντσ.) : Ἄσμ.

Τοὺν τί ὁφουρμὴ νὰ τοὺν ἱβρῶ τοὺν ἀδερφούτσικό μου;

ἀδερφοφάγια ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀδερφoτρώγω ὑποχωρητικῶς.

Ἡ ἔρις, διχόνοια μεταξὺ ἀδελφῶν : Ἡ ἀδερφοφάγια
εἶναι κακὸ νὰ δαίνη 'ς τὰ σπίτια. Συνών. ἀδερφοφά-
γωμα.

ἀδερφοφάγος ὁ, Κεφαλλ. Πελοπν. (Μεσσ. Μεσσήν.)
ἀδερφοφάος Κεφαλλ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων.) κ. ἄ. ἀδε-
ρφοφάς Σύμ. Χίος κ. ἄ. ἀδερφοφάους Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀδερφός καὶ τοῦ -φάγος, ὁ ἐκ τοῦ
ἐφαγα ἄορ. τοῦ ρ. τρώγω.

1) Ὁ φονεύσας ἡ συνεργήσας εἰς φόνον ἀδελφοῦ
Πελοπν. (Λακων. Μεσσ. Μεσσήν.) Σάμ. : Μωρέ, αὐτὸς ἔγινε
ἀδερφοφάγος Μεσσήν. κ.ἄ. β) Ὁ ἀδίκησας ἡ βλάψας τὸν
ἀδελφόν του κατὰ τὴν διανομὴν κληρονομίας κττ. Κεφαλλ.
Νάξ. Πελοπν. (Λακων.) Σάμ. Χίος : Ἀδέρφι εἶσαι σύ;
Ἐοὺ εἶσαι ἀδερφοφάος! Νάξ. γ) Ἀνθρωπος σκληρός,
αἰμοβόρος Κεφαλλ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων.) : Πρόσεχε τον,
γιατὶ αὐτὸς εἶναι ἀδερφοφάος Λακων. 2) Ὁ παῖς ὁ φέρων
ὄλεθρον, θάνατον εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ κατὰ τὰς λαϊ-
κὰς δοξασίας (πβ. ΝΠολίτ. Παραδ. 2,1258) Σύμ. Χίος κ.ἄ.
Συνών. ἀδερφοδιώχτης 1. β) Ἡ καταστρεπτικὴ
ἐπήρεια ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Χίος κ. ἄ. : Αὐτὸς ἔχει
ἀδερφοφά Χίος. Συνών. ἀδερφοδιώχτης 1 β. γ)
Εἶδος νόσου Πελοπν. (Λακων.) : Ἐχει βγάλει αὐτὸς ἀδε-
ρφοφάο, πρόσεχε νὰ μὴ σὲ κολλήσῃ. Πβ. ἀβγοφάγος 2.

ἀδερφοφάγωμα τό, ἀμάρτ. ἀδερφοφάωμα Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐς. ἀδερφός καὶ φάγωμα.

Ἡ ἔρις, διχόνοια μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ἔνθ' ἄν. : Εἶδ'
ἀδερφοφάωμα εἶναι κ' εὐτό! Ἀπύρανθ. Συνών. ἀδερφο-
φάγια.

ἀδερφοφάβητρο τό, Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐς. ἀδερφός καὶ φάβητρο.

Ὁ προξενῶν φόβον ἔνεκα τοῦ σκληροῦ χαρακτηρὸς
του εἰς τοὺς ἀδελφούς του.

ἀδερφοχαντζαρῆ ἡ, Ἡπ. ἀδερφοχαντζαρῆ Ἡπ.
(Κόνιτσ.)

Ἐκ τῶν οὐς. ἀδερφός καὶ χαντζαρῆ.

Πληγὴ προξενηθεῖσα ὑπὸ ἀδελφοῦ εἰς ἀδελφὸν διὰ
χαντζαριστοῦ ἔνθ' ἄν. : Ἐφασε μιὰ ἀδερφοχαντζαρῆ Ἡπ.
|| Ἄσμ.

Ἰδῶ 'νι ἀδερφοχαντζαρῆ κι γιαιτριμὸ δὲν ἔχει

Κόνιτσ. Πβ. ἀδερφοβάρεμα, ἀδερφομαχαιρῆ,
*ἀδερφοσπαθοκονταρεμός, ἀδερφοστιλεττιγῆ, ἀδε-
ρφοχτύπημα, ἀδερφοχτυπημῆ.

ἀδερφοχτύπημα τό, ἀμάρτ. ἀδερφοχτύπημα Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐς. ἀδερφός καὶ χτύπημα.

Πληγὴ διὰ φονικοῦ ὄργανου προξενηθεῖσα ὑπὸ ἀδε-
λφοῦ εἰς ἀδελφὸν ἀνιάτος κατὰ τὰς λαϊκὰς δοξασίας : Ἄσμ.

Γιὰ γιάτρινι κι αὐτὸν τοὺν νγόν κι αὐτὸ τοῦ παλληκάρι.
— Αὐτὸ τ' ἀδερφοχτύπημα δὲν μπουρῶ νὰ γιαιτρέψου.

